

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο α) Αρμόδια δικαστήρια

Τοπικά πολιτικά τμήματα (juízos locais cíveis) ή τμήματα γενικής αρμοδιότητας (juízos de competência genérica) των δικαστηρίων.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο β) Μέσα επικοινωνίας

Συστημένη επιστολή, φαξ και μέσα ηλεκτρονικής διαβίβασης δεδομένων.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο γ) Αρμόδιες αρχές ή οργανισμοί για την παροχή πρακτικής βοήθειας

Γενική Διεύθυνση Διοίκησης της Δικαιοσύνης (DGAJ - Direção-Geral da Administração da Justiça) (<http://www.dgaj.mj.pt/DGAJ/sections/home>).

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο δ) Μέσα ηλεκτρονικής επίδοσης και επικοινωνίας και μέσα έκφρασης αποδοχής εκ των προτέρων της χρήσης ηλεκτρονικών μέσων

Είναι διαθέσιμα τα ακόλουθα μέσα επικοινωνίας:

Ηλεκτρονική επικοινωνία μέσω του πληροφοριακού συστήματος υποστήριξης των δικαστηριακών δραστηριοτήτων, στην ηλεκτρονική διεύθυνση <https://citius.tribunaisnet.mj.pt/habilus/myhabilus/Login.aspx>, όταν τα μέρη έχουν ορίσει δικαστικό εκπρόσωπο (mandatário judicial). Για τον σκοπό αυτό, ο δικαστικός εκπρόσωπος θα πρέπει προηγουμένως να ζητήσει την εγγραφή του στο μητρώο της αρχής που είναι αρμόδια για τη διαχείριση της πρόσβασης στο σύστημα πληροφορικής (άρθρο 132, παράγραφοι 1 και 3, και άρθρα 247 και 248 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας και άρθρα 3, 5, 25 και 26, της υπουργικής απόφασης αριθ. 280/2013, της 26ης Αυγούστου).

Επικοινωνία μέσω συστημένης επιστολής η οποία απευθύνεται στη διεύθυνση της κατοικίας ή της έδρας του διαδίκου, ή στη διεύθυνση που έχει οριστεί για την παραλαβή κοινοποιήσεων όταν ο διάδικος δεν έχει ορίσει δικαστικό εκπρόσωπο (άρθρο 249 παράγραφος 1 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο ε) Πρόσωπα ή είδη επαγγελματιών που υπέχουν νομική υποχρέωση να αποδέχονται την επίδοση ή τις άλλες μορφές επικοινωνίας με ηλεκτρονικά μέσα

Δικαστικοί εκπρόσωποι, δικαστές, εισαγγελείς και δικαστικοί λειτουργοί, μέσω του πληροφοριακού συστήματος υποστήριξης των δικαστηριακών δραστηριοτήτων (<https://citius.tribunaisnet.mj.pt/habilus/myhabilus/Login.aspx>) (άρθρα 3 και 5 της υπουργικής απόφασης αριθ. 280/2013, της 26ης Αυγούστου).

Στην περίπτωση των δικαστικών εκπροσώπων, είναι απαραίτητο να ζητήσουν προηγουμένως την εγγραφή τους στο μητρώο της αρχής που είναι αρμόδια για τη διαχείριση της πρόσβασης στο πληροφοριακό σύστημα. Πρέπει να σημειωθεί ότι το σύστημα πιστοποιεί την ημερομηνία διεκπεραίωσης της κοινοποίησης. Η κοινοποίηση θεωρείται ότι διενεργήθηκε την τρίτη ημέρα μετά από τη διεκπεραίωσή της ή την πρώτη εργάσιμη ημέρα που ακολουθεί την τρίτη ημέρα μετά τη διεκπεραίωση, όταν αυτή δεν είναι εργάσιμη (άρθρα 247 και 248 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Αν ο διάδικος δεν έχει ορίσει δικαστικό εκπρόσωπο, οι κοινοποιήσεις γίνονται με συστημένη επιστολή που απευθύνεται στη διεύθυνση της κατοικίας ή της έδρας του διαδίκου, ή στη διεύθυνση που έχει οριστεί για την παραλαβή κοινοποιήσεων, και η κοινοποίηση θεωρείται ότι έχει διενεργηθεί την τρίτη ημέρα μετά από την καταχώρισή της ή την πρώτη εργάσιμη ημέρα που ακολουθεί την τρίτη ημέρα μετά την καταχώριση, όταν αυτή δεν είναι εργάσιμη (άρθρο 249 παράγραφος 1 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο στ) Δικαστικά έξοδα και αποδεκτοί τρόποι πληρωμής

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [pt](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες

Διαφορές με αξία αντικειμένου έως 2 000,00 EUR: 102 EUR (1 λογιστική μονάδα)

Διαφορές με αξία αντικειμένου από 2 000,00 EUR έως 5 000,00 EUR: 204 EUR (2 λογιστικές μονάδες).

Αν η διαφορά παρουσιάζει ιδιαίτερη πολυπλοκότητα, ο δικαστής μπορεί να αποφασίσει ότι θα επιβληθούν τα ακόλουθα έξοδα:

Διαφορές με αξία αντικειμένου έως 2 000,00 EUR: 153 EUR (1,5 λογιστική μονάδα)

Διαφορές με αξία αντικειμένου από 2 000,00 EUR έως 5 000,00 EUR: 306 EUR (3 λογιστικές μονάδες).

(Άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 5 του κανονισμού περί δικαστικών εξόδων, που εγκρίθηκε με το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 34/2008, της 26ης Φεβρουαρίου, όπως έχει τροποποιηθεί).

Αν, σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1896/2006, στο πλαίσιο διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ο καθ' ου υποβάλει δήλωση αντιρρήσεων και η διαδικασία συνεχιστεί, το ποσό που καταβάλλεται στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας μειώνεται για τον αιτούντα κατά το ποσό των δικαστικών εξόδων που οφείλονται στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών.

Η μείωση μπορεί να ανέλθει στο ποσό των 102 EUR (1 λογιστική μονάδα) ή των 153 EUR (1,5 λογιστικές μονάδες). (άρθρο 6 παράγραφοι 4 και 6 του κανονισμού περί δικαστικών εξόδων, που εγκρίθηκε με το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 34/2008, της 26ης Φεβρουαρίου, όπως έχει τροποποιηθεί).

Ο αποδεκτός τρόπος πληρωμής είναι το τραπεζικό έμβασμα.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) Δυνατότητα άσκησης ενδίκων μέσων και το δικαστήριο ενώπιον του οποίου μπορούν να ασκηθούν

Η άσκηση ενδίκων μέσων επιτρέπεται μόνο στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 629 παράγραφος 2 ή στο άρθρο 696 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας.

Επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 629 παράγραφος 2 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, ανεξάρτητα από την αξία του αντικειμένου της δίκης και της δαπάνης στην οποία καταδικάζεται ο ηττηθείς διάδικος, η άσκηση ενδίκου μέσου είναι πάντοτε αποδεκτή:

α) λόγω παράβασης των κανόνων διεθνούς δικαιοδοσίας, των κανόνων της καθ' ύλην αρμοδιότητας ή της αρμοδιότητας λόγω βαθμού δικαιοδοσίας ή εφόσον η προσβαλλόμενη απόφαση προσκρούει σε απόφαση με ισχύ δεδικασμένου

β) κατά αποφάσεων σχετικών με την αξία του αντικειμένου της δίκης ή με τα συναφή ποσά, λόγω του ότι η αξία τους υπερβαίνει το όριο που εμπίπτει στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου παραπέμφθηκε η υπόθεση

γ) κατά αποφάσεων που εκδίδονται, στο ίδιο νομοθετικό πλαίσιο και περί του ίδιου θεμελιώδους νομικού ζητήματος, σε αντίθεση με πάγια νομολογία του Ανώτατου Δικαστηρίου

δ) κατά απόφασης εφετείου που αντιφάσκει με άλλη απόφαση του ίδιου ή διαφορετικού εφετείου, στο ίδιο νομοθετικό πλαίσιο και περί του ίδιου θεμελιώδους νομικού ζητήματος, και κατά της οποίας δεν μπορεί να ασκηθεί τακτικό ένδικο μέσο για λόγο που δεν σχετίζεται με την αξία που εμπίπτει στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου, εκτός αν έχει εκδοθεί απόφαση που ισοδυναμεί με πάγια νομολογία με την οποία είναι συνεπής η προσβαλλόμενη απόφαση.

Σύμφωνα με το άρθρο 696 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, απόφαση που έχει καταστεί τελεσίδικη υπόκειται σε αναψηλάφηση μόνον αν:

α) αποδεικνύεται με τελεσίδικη απόφαση ποινικού δικαστηρίου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε σε συνέχεια παράβασης που διαπράχθηκε από τον δικαστή κατά την άσκηση των καθηκόντων του

β) αποδεικνύεται ότι έγγραφα ή δικαστικές πράξεις ή η κατάθεση ή οι εκθέσεις πραγματογνωμόνων ή διαιτητών είναι πλαστά ή ψευδή και ενδέχεται να διαδραμάτισαν καθοριστικό ρόλο στην έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης και το θέμα δεν συζητήθηκε κατά τη διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η απόφαση

γ) υποβάλλεται έγγραφο την ύπαρξη του οποίου δεν γνώριζε ο διάδικος ή το οποίο ο διάδικος δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει κατά τη διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση και το οποίο αρκεί για να τροποποιηθεί η απόφαση υπέρ του ηττηθέντος διαδίκου

δ) διαπιστώνεται ότι η ομολογία, η παραίτηση ή η συναλλαγή στην οποία βασίστηκε η απόφαση είναι άκυρη ή ακυρώσιμη

ε) η αγωγή εκδικάστηκε και η εκτέλεση πραγματοποιήθηκε ερμήνην, χωρίς καμία συμμετοχή του εναγομένου, και αποδεικνύεται ότι δεν έγινε κλήτευση ή ότι η κλήτευση ήταν άκυρη

στ) δεν συμβιβάζεται με τελεσίδικη απόφαση διεθνούς δευτεροβάθμιου οργάνου που είναι δεσμευτική για το πορτογαλικό κράτος

ζ) η διαφορά βασίστηκε σε εικονική πράξη των διαδίκων και το δικαστήριο δεν άσκησε τις εξουσίες που προβλέπει το άρθρο 612, καθώς δεν αντιλήφθηκε την εικονικότητα.

Σύμφωνα με το άρθρο 638 παράγραφος 1 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, η προθεσμία για την άσκηση ένδικου μέσου είναι 30 ημέρες και αρχίζει από την κοινοποίηση της απόφασης.

Σύμφωνα με το άρθρο 697 παράγραφοι 2 και 3 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, το έκτακτο ένδικο μέσο της αναψηλάφησης δεν μπορεί να ασκηθεί αν έχουν παρέλθει περισσότερα από πέντε έτη από τότε που απόφαση απέκτησε την ισχύ δεδικασμένου. Η προθεσμία για την άσκηση του εν λόγω ένδικου μέσου είναι 60 ημέρες, οι οποίες υπολογίζονται ως εξής:

i. στην περίπτωση του άρθρου 696 στοιχείο α), από την ημερομηνία που απέκτησε ισχύ δεδικασμένου η απόφαση την οποία αφορά η αναψηλάφηση

ii. στην περίπτωση του άρθρου 696 στοιχείο στ), από την ημερομηνία που κατέστη οριστική η απόφαση την οποία αφορά η αναψηλάφηση

iii. Στις υπόλοιπες περιπτώσεις, από την ημερομηνία που ο αιτών έλαβε το έγγραφο ή έλαβε γνώση των πραγματικών περιστατικών επί των οποίων βασίζεται η αναψηλάφηση.

iv. Στην περίπτωση του άρθρου 696 στοιχείο ζ), η προθεσμία για την άσκηση της αναψηλάφησης είναι δύο έτη από τότε που αιτών έλαβε γνώση της απόφασης, με την επιφύλαξη της προθεσμίας των πέντε ετών που αναφέρεται ανωτέρω.

Αρμόδιο για την εκδίκαση των ενδίκων μέσων είναι το εφετείο (Tribunal da Relação) στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 629 παράγραφος 2 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας και το δικαστήριο του στοιχείου α), το οποίο εξέδωσε την απόφαση που υπόκειται σε αναψηλάφηση, στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 696 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο η) Διαδικασίες υποβολής αίτησης επανεξέτασης και τα δικαστήρια που είναι αρμόδια για την επανεξέταση αυτή

Το ένδικο μέσο ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση. Ο αιτών οφείλει να αναφερθεί στα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται το ένδικο μέσο. Μαζί με το ένδικο μέσο, ο αιτών πρέπει να υποβάλει βεβαίωση που αφορά την απόφαση ή το έγγραφο στο οποίο στηρίζεται η αίτηση (άρθρο 697 παράγραφος 1 και άρθρο 698 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Τα δικαστήρια που είναι αρμόδια να αποφασίζουν για το εν λόγω ένδικο μέσο είναι τα δικαστήρια του στοιχείου α) τα οποία εξέδωσαν την υπό επανεξέταση απόφαση.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο θ) Γλώσσες που είναι αποδεκτές

Αγγλικά, γαλλικά και ισπανικά.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο ι) Αρμόδιες αρχές εκτέλεσης

Αρμόδια για την εκτέλεση είναι τα τμήματα εκτέλεσης (juízos de execução). Αν δεν υπάρχει αρμόδιο τμήμα, αρμόδια είναι τα τοπικά πολιτικά τμήματα και τα τμήματα γενικής αρμοδιότητας.

Η αίτηση για την εκτέλεση απόφασης που εκδίδεται από τα πορτογαλικά δικαστήρια υποβάλλεται κατά τη διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας εκδίδεται η απόφαση (άρθρο 85 παράγραφος 1 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας). Η αίτηση εκτέλεσης, τα έγγραφα που τη συνοδεύουν και το αντίγραφο της απόφασης διαβιβάζονται στη συνέχεια επειγόντως στο αρμόδιο τμήμα εκτέλεσης, αν υπάρχει (άρθρο 85 παράγραφος 2 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Στην περίπτωση αποφάσεων που εκδίδονται σε άλλα κράτη μέλη, αρμόδιο για την εκτέλεση είναι το δικαστήριο του τόπου κατοικίας του καθ' ου (άρθρο 90 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Τελευταία επικαιροποίηση: 09/08/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.